

Ad § 12**Fiskeriministeriet**

Fra *fiskeriministeren* er modtaget følgende skrivelse i besvarelse af et af udvalget stillet skriftligt spørgsmål, der er gengivet i besvarelsen:

Fiskeriministeriet. København den 23. januar 1970.

I skrivelse af 14. januar 1970 har det ærede finansudvalg i forbindelse med gennemgangen af forslag til finansloven for finansåret 1970-71 udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

„Ad § 12.1.02. *Fiskeriattachéerne:*

Under henvisning til, at der synes at være tale om mindre tilgang af unge til fiskerierhvervet, og til, at fangstmængden mindskes, og at der som følge heraf fremkommer mindre mængder til salg, ønsker man ministerens vurdering af, om disse forhold kan begrunde en omlægning af fiskeriattachéernes arbejdsområder med henblik på en begrænsning af deres antal og de hermed forbundne udgifter.“

Svar:

I denne anledning skal jeg henlede finansudvalgets opmærksomhed på, at spørgsmålet om fiskeriattachéernes antal og arbejdsområder var genstand for nærmere overvejelse for 3 år siden, og disse overvejelser resulterede i, at antallet af attachéer herfra blev foreslået udvidet fra 3 til 4, hvilket finansudvalget tiltrådte ved skrivelse af 24. januar 1967 (Aktstykke nr. 111).

Afgangen fra fiskeriet synes i øvrigt ikke at afspejles direkte i fangstresultaterne på kortere sigt, idet stigning i bruttotonnage og øget motorkraft i fiskerflåden samtidig med en udbygning af dennes tekniske udstyr kan medføre, at der opnås større totale fangster, uanset at kun et mindre antal fiskere deltager i fiskeriet. Den nettoafgang, der har fundet sted fra fiskeriet i Danmark ligesom i alle andre vesteuropæiske lande, har da heller ikke indtil nu sat sig sådanne spor, at den giver anledning til betænkeligheder i den øjeblikkelige situation med hensyn til fangsternes størrelse, men det må indrømmes, at en del særlig ældre fartøjer har vanskeligheder ved at skaffe den fornødne besætning, idet mandskabet fortrinsvis søger beskæftigelse på de nyere og moderne fartøjer.

De samlede landede fangster har i 1967 og 1968 vist en hidtil ukendt stignings-takt med det resultat, at der i 1968 kunne noteres rekordfangster, der lå næsten 80 pct. højere end i 1966.

I fiskeriet må man, da dette er afhængigt af naturforholdene, altid være forberedt på, at der kan forekomme svingninger i udbyttet, og der har da også været en nedgang i de samlede landede fangster i Danmark i 1969, men fangsterne er alligevel større, end man nogensinde tidligere har oplevet i et enkelt år før rekordåret 1968.

Imidlertid har de opnåede priser samtidig bedret sig, således at man må påregne, at den endelige opgørelse, der endnu ikke foreligger, vil vise, at 1969 i værdimæssig henseende bliver et rekordår for den danske eksport af fisk og fiskeriprodukter.

I de nævnte forhold finder jeg derfor ingen begrundelse for en begrænsning af fiskeriattachéernes antal. Hertil kommer, at der inden for de sidste år synes at brede sig en vis protektionistisk tendens og en tendens til gennem internationale prisaftaler at søge opnået stabilere prisforhold på flere af hovedmarkederne for danske fisk og fiskeriprodukter. Dette gælder således fællesmarkedsområdet, USA og Storbritannien. Det er under disse forhold af endnu større betydning end hidtil at have attachéer i de pågældende områder, der kan følge markedsudviklingen.